

Aynimundo

NIEUWSBRIEF DECEMBER 2022

Ons nieuwe huis 2-3
brieven van Wouter en Veronica

Bouwverslag van Warmolt 4-9

Alles kleur! Rubio Monocoat 10-11

In gesprek met Álvaro en Cesar 12-13

Op bezoek bij Warmolt 14-15

Luud Seuren doet mee 16

ONS NIEUWE HUIS

2

Stichting Aynimundo Nederland

Bestuur:

Dick van Vegchelen (secretaris/penningmeester)

Daniëlle de Nie (lid)

Wouter Joop (voorzitter)

Piet Smitkade 190
3077 MJ ROTTERDAM
www.aynimundo-nederland.nl

Uw gift is van harte welkom op ons banknummer NL39 TRIO 0320 2170 94.

Omdat Stichting Aynimundo Nederland door de Belastingdienst is aangemerkt als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling) is uw gift aftrekbaar van uw belastbaar inkomen. Op verzoek sturen wij een schriftelijke bevestiging van uw schenking. Deze kunt u opvragen via info@aynimundo-nederland.nl

BELANGRIJK: Het banknummer NL78 TRIO 0212 4808 20 is niet meer in gebruik.

Beste vriend van Aynimundo,

Met gepaste trots stuur ik u onze jaarlijkse Nieuwsbrief die in het teken staat van het prachtige nieuwe **Centro Ayni**, ons eigen huis op het terrein van de **Asociacion Benifica Pro Niño**, waarmee **Asociacion Aynimundo** al jaren samenwerkt. We zijn dankbaar voor de plek die we ter beschikking gesteld hebben gekregen en het warme welkom van het **Colegio San Christoferus**, waarmee we het terrein delen, en die het laatste jaar diverse ruimtes op genereuze wijze aan ons beschikbaar hebben gesteld waardoor we toch gewoon door konden blijven werken.

Op dit moment wordt er hard gewerkt aan de inrichting van het gebouw. Gelukkig is de bouw zelf ondanks prijsstijgingen in materialen en energie binnen het budget gebleven. Voor de inrichting van het gebouw en van de tuin (zoals u kunt lezen in het stukje van Verónica) zoeken we sponsoren en donateurs. Veel wordt op creatieve wijze zelf gedaan (zo worden de meubels gemaakt van het resthout uit de bouw) maar er is echt nog geld nodig.

Ook kunt u in deze Nieuwsbrief een interview lezen met **Álvaro**, de leerkracht die we dit jaar konden financieren vanuit de Nederlandse donaties. Graag doen we ook nu weer een beroep op uw bereidheid ons te steunen.

Met vriendelijke groeten,

Wouter Joop

Voorzitter Stichting Aynimundo Nederland

Beste lezers,

Het verheugt mij u te kunnen vertellen dat we een letterlijk 'vol' jaar achter de rug hebben; vol energie en motivatie en vooral ook vol vanwege het optrekken van ons 'Centro de atención a la diversidad', dat het gebouw nu zo goed als voltooid is en dat we daarin heel binnenkort aan het werk kunnen.

We zijn vorig jaar midden in de pandemie van start gegaan en ondanks alle beperkingen en restricties hebben we ons centrum beetje bij beetje kunnen voltooien. Behalve de laatste details en de inrichting werken we ons door de bureaucratische formaliteiten om in januari 2023 de deuren te mogen openen.

Ons centrum is het resultaat van vele jaren studeren, ervaringen opdoen en ontmoetingen. Er waren ook gespannen en moeilijke momenten waarvan we veel leerden. En nu kunnen we onze nieuwe werkplek aan de slag met een zeer professioneel en ervaren team. Met veel expertise gaan we zorg dragen voor de kinderen met een beperking die deelnemen aan onze programma's.

Gedurende de afgelopen twee jaar hebben wij onze deelnemers op een hybride manier begeleid waarbij face-to-face contacten en virtuele aandacht gecombineerd werden. Dankzij de steun en begeleiding van ons team kon een aantal jongeren met een beperking aan hen aangepaste werkplekken innemen in bedrijven of winkels.

En er zijn weer enkele kleine bedrijfjes gestart die de economische situatie van gezinnen versterken zoals kiosken voor de verkoop van levensmiddelen, koffieshops, fabricage en verkoop van schoenen en kleding, enzovoort.

Ondertussen ontving Plataforma Urbana meerdere verzoeken om steun, en hoewel we ons vooral concentreerden op de bouw van het Centro, konden we toch ook enkele kindercentra steunen in de allerarmste buurten. Waaronder in 'Vallecito Bajo' in het stadsdeel Villa María del Triunfo. Hier ontwierpen we een ludieke handenwas- en speelplek voor de kinderen en verbeterden we de half-ingestorte daken.

In San Juan de Miraflores hebben wij materialen geleverd om de vloeren van twee opvangplekken voor kinderen te verbeteren. Meer van dit soort verzoeken wachten ons voor het komende jaar.

In deze nieuwsbrief leest u meer hoe het ons afgelopen jaar verging, onder andere de belevenissen van leraar **Álvaro Díez** die dankzij de donaties uit Nederland sinds maart 2022 ons team kon komen versterken. Ook is er een interview over de ervaringen van **Cesar Quintana** die na een pauze van drie jaar terugkeerde naar Aynimundo.

Met al deze en vele andere dagelijkse activiteiten, zoals u verderop zult lezen, ging het jaar in een wip voorbij. Daarom willen wij deze gelegenheid aangrijpen om jullie te bedanken voor de belangstelling, voor het lezen van deze nieuwsbrief en voor uw onvoorwaardelijke steeds weerkerende bijdragen die ons extra motiveren om ons werk voort te zetten. We zijn erg dankbaar voor die steun en voor de feedback die we van sommigen van jullie hebben gekregen.

Namens ons gehele team wensen wij jullie fijne feestdagen en een uitstekend en prachtig 2023!

Arq. Verónica Rondón Rodríguez, directora.

3

Centro

Ik schreef het vorige bouwbericht half juli, nu ruim vier maanden geleden. Alweer veel te lang geleden, maar tegelijk een teken dat we veel te doen hadden.

Bovendien waren Verónica en ik vier weken op vakantie naar de familie in Nederland, die hadden we, ook vanwege de pandemie, lang niet gezien. Tijd om de draad weer op te pakken in deze nieuwsbrief met meer tekst en foto's.

Het wordt hier langzaam voorjaar, de twee statige pecannotenbomen naast ons gebouw krijgen hun eerste groene puntjes en de monumentale vijgenboom voor de ingang van ons nieuwe gebouw staat alweer bijna vol in het blad. Op het dak lopen de begin september geplante sedumplantjes snel uit en bloeien de eerste bloemen. Het nieuwe gebouw lokt en we hebben zin om erin te trekken.

Nu, eind oktober, wordt door onze timmerploeg nog gewerkt aan de laatste aftimmeringen, het stellen van het hang- en sluitwerk en aan de vele kleine details om alles tot in de puntjes af te werken. De door Dick van Vegchelen meegebrachte trapstrips en raamboompjes zijn aangebracht, houten vloeren zijn gelegd en we zijn begonnen met de keukenblokken en andere inrichting.

Hiervoor gebruiken we het hout wat over is van de bouw, dat is wat puzzelen maar zo verliezen we niets. De timmerlieden blijven voor de inrichting; in het veel grotere gebouw zijn immers veel nieuwe meubels en andere spullen nodig. Het is leuk om veel daarvan te ontwerpen en te laten maken.

De hoofdaannemer heeft eind augustus zijn werk goed opgeleverd. We naderen nu het eind van zijn garantieperiode en we zijn met hem ook nog een paar kleine details aan het afwerken. We zijn blij met zijn inzet om alles perfect op te leveren. Zo nadert de dag om voor de zevende keer in ons bestaan te verhuizen, maar nu voor de laatste keer, zodat we na ruim twee jaar eindelijk de dozen kunnen uitpakken.

Wijzelf, maar zeker ook de kinderen en hun ouders kunnen haast niet meer wachten. Vandaag 2 november zijn we begonnen met het aanvragen van de gebruiksvergunning, we hopen dat dat niet al te lang gaat duren.

Verónica is ook druk in de weer met een tuinman, we willen ons mooie terrein graag aanleggen. Nu kan dat nog maar voor een deel en met nog maar weinig planten omdat de bron die we aangevraagd hebben voor de irrigatie van het terrein nog altijd niet geslagen mag worden. Dat lijkt nog een lange bureaucratische weg te worden.

Hier in de woestijn is water kostbaar en het meer dan een hectare grote terrein met veel prachtige bomen en de grote moestuin dat we met de Christoforuschool delen kunnen we daarom zeker niet met drinkwater groen houden. We hebben daarom een meer dan 75 meter diepe bron voorzien die nog geslagen moet worden voordat we gras kunnen zaaien en de speelplek voor de kinderen kunnen inrichten.

Daarin komt ook een plek voor de twee schildpadden die we uit de illegale handel gered hebben. Toch willen we een aantal planten nu al direct rond het gebouw planten om het een beetje aan te kleden en om de lente te kunnen beleven.

Aynimundo

6

7

8

Overige projecten in 2022

Naast de bouw van ons Centrum konden we dit jaar gelukkig ook weer aan de slag in de buurten. De schooltjes en speelplekken voor jonge kinderen gingen daar afgelopen april, na twee jaar gesloten te zijn geweest, eindelijk weer in bedrijf.

Veel van die plekken waren na al die tijd toe aan een opknapbeurt. In de buurt Valle Bajo vervingen we een dak en maakten we een ludieke handenwasplek voor de kinderen. Ook voorzagen we enkele buurtschooltjes van nieuwe vloerbedekking en hielpen we met de inrichting.

Samen met Dick van Vegchelen van de Stichting Aynimundo Nederland droegen we de nieuwe inrichting over aan de ouders en kinderen van het schooltje 'Rayitos de luz'. Voor het Colegio Pachacutec, een grote staatsschool in Villa el Salvador bouwden we een kiosk waarin nu een moeder van een leerling met beperkingen een vaste werkplek heeft, dicht bij haar dochter en mét een vaste inkomstenbron.

Ook onze buurman de Christoforusschool, mocht na twee jaar zijn deuren eindelijk openen. Bij terugkomst troffen zij nieuwe elektrische en sanitaire installaties en een nieuwe patio aan!

Gedurende het afgelopen jaar bezochten we meerdere keren de bouw van een nieuw, door ons ontworpen cultureel centrum aan voor het Proyecto Q'ewar, in de bergen buiten Cuzco. De bouw vordert daar nog altijd gestaag, en stilaan komt de opening in zicht!

Voor 2023 hebben we veel nieuwe projecten voor ogen, we hebben veel aanvragen en bovendien zin om daaraan te werken vanuit ons nieuwe gebouw.

Warmolt Lameris voor Plataforma Urbana, november 2022

9

Naast deze papieren Nieuwsbrief komen er regelmatig flits-berichten over de bouw via e-mail. Wilt u deze ook ontvangen meld dit dat aan Warmolt zelf via warmolt@aynimundo.org

Vanaf het eerste moment dat we aan ons nieuwe Centrum gingen werken hebben we ernaar gestreefd ons gebouw zo duurzaam te maken als maar mogelijk is. We doen dat omwille van de voorbeeldfunctie die we hebben en natuurlijk vanuit een verantwoordelijkheidsgevoel voor toekomstige generaties. Hier in Peru is duurzaamheid nog nauwelijks een thema, maar dat was het 20 jaar geleden in Europa uiteraard ook niet.

Verwarmen hoeft hier niet, dus isoleren en energiebesparende systemen hebben we niet nodig, maar waterbesparende toiletten, natuurlijke ventilatie, natuurlijk licht gedurende de dag en ledverlichting 's avonds – dat allemaal wel. Omdat we het gebruik van kunststoffen zo veel mogelijk willen vermijden blijft het afwerken van het hout en de wanden een uitdaging.

Het is in Peru nog altijd heel gewoon om verf of lak met vluchtige oplosmiddelen te gebruiken. Thinner, sinds jaren verboden in Europa, is hier nog altijd een heel courant gebruikt product. Je vindt het in elke verf- en bouwmaterialenhandel in grote verpakkingen. Alternatieve, natuurvriendelijke kwaliteitsproducten daarentegen zijn nauwelijks verkrijgbaar.

Op zoek naar alternatieven kwamen we terecht bij Rubio Monocoat, een ecologisch houtveredelingsproduct dat in België geproduceerd wordt en hier in Peru een goede en betrouwbare vertegenwoordiging heeft in de persoon van Godfried van der Horst. Hij had ons al een paar keer genereus geholpen bij de renovatie van houten buurtlokalen voor kinderen waar we ook zonder giftige producten wilden werken.

(Meer informatie: <https://www.rubiomonocoat.com/nl>)

Behalve de ecologische uitgangspunten waren we bovendien zeer gecharmeerd van de fantastische heldere kleuren in het pakket. Die kleuren hebben we dus vanaf het eerste begin in het ontwerpproces ruim als uitgangspunt gebruikt: een vrolijk en vriendelijk gebouw, fris en kleurrijk onder de grijze hemel van Lima was immers altijd al ons uitgangspunt.

Het was voor ons daarom een heldere keuze, al is het geïmporteerde product bepaald duurder dan de hier gangbare chemische, giftige producten. Het milieuargument en het op lange termijn goedkopere onderhoud gaven de doorslag, en natuurlijk de kleuren zelf ook!

Toen volgde er een verrassing; op voorspraak van Godfried van der Horst besloot Rubio Monocoat om alle gebruikte producten aan ons te schenken. Hierdoor kwamen we veel goedkoper uit, en daarbij kwam nog de uitstekende begeleiding door het team van het bedrijf: zij instrueerden en begeleidden onze timmerlieden en schilders op voorbeeldige wijze. De foto's spreken voor zich.

Vorige maand volgde een nog grotere verrassing! Rubio Monocoat koos ons uit voor een langjarige en vaste ondersteuning van ons werk met kinderen en jongeren. Een maandelijkse donatie, ook nog eens aangevuld met donaties uit acties onder het personeel. Rubio Monocoat is zo het eerste bedrijf dat ons werk duurzaam sponsort, een nieuwe ontwikkeling die past bij de grote stap die wij als organisatie willen zetten bij het in gebruik nemen van ons nieuwe gebouw.

Mede dankzij dit initiatief hebben wij een werkelijk zeer duurzaam gebouw kunnen ontwikkelen en bovendien zijn we ook nog een bijzondere, en tevens duurzame, vriendschap rijker.

Over Rubio Monocoat

10 Alles

Rubio Monocoat Supports Aynimundo • Lima, Peru
Product Oil Plus 2C, Sunprimer WSP, Hybrid Wood Protector, WoodCream, Cleaner, Exterior Wood Cleaner
Colour White, Dragonfruit, Sunflower, Veggie Light, Look 94, Chocolate, Piglet, Creamy White and Primo White
Wood type Huapango and Acacia
Many thanks to Godfried van der Horst • www.aynimundo.org

In gesprek met Álvaro Díez

Álvaro werkt sinds maart dit jaar als opleider/docent bij Aynimundo. Dankzij de particuliere schenkingen uit Nederland konden wij hem in dienst nemen. Hij engageert zich nu met veel energie, enthousiasme en vooral veel initiatief voor het team dat met leraren en schooldirecties werkt. Hij geeft cursussen en begeleidt leraren en directies in het proces van inclusie van kinderen met een beperking - voornamelijk in staatsscholen.

Graag zouden we hem ook in 2023 behouden voor het team. De financiering van Álvaro's functie is daarom één van de speerpunten waarvoor Stichting Aynimundo Nederland zich inzet.

12

Kun je ons vertellen over je motivatie om bij Aynimundo te solliciteren?

Voordat ik bij Aynimundo kwam, heb ik me veel verdiept in inclusie, beperkingen en diversiteit. Hoewel ik al enkele jaren in het onderwijs stond, had ik me daar nog nooit echt mee bezig gehouden. Ik had mijn overtuigingen: 'Ik weet niets van mensen met een beperking', 'Ik ben nooit in een centrum voor speciaal onderwijs geweest' en 'Daar heb ik niet voor gestudeerd'.

Nu ik eenmaal aan de slag ben binnen Aynimundo en leer van mijn collega's begrijp ik dat deze vooroordelen niet ongewoon waren en dat ook veel andere pedagogen en leerkrachten ermee te maken hebben. Dankzij mijn eigen leerproces kan ik goed aanvoelen wat leerkrachten nodig hebben omgaan met diversiteit te kunnen omgaan. We zijn geneigd om te denken we het werken met mensen met een beperking moeten overlaten aan specialisten zoals orthopedagogen en therapeuten. Maar is inclusie niet een essentieel onderdeel van ons werk in onderwijs en opvoeding?

Hoe werkt Aynimundo samen met leraren van staatsscholen? En wat wordt er verwacht van deze benadering van het onderwijs?

In 2016 voerde de staat een nieuw nationaal onderwijscurriculum in dat onder meer gebaseerd was op inclusie en aandacht voor diversiteit. De uitvoering en implementatie ervan zijn belemmerd en vertraagd door de aanhoudende politieke instabiliteit en natuurlijk de Covid-19-pandemie. Zes jaar later is het Nationaal Curriculum nog lang geen realiteit in de scholen, en daarmee blijft inclusie iets om hard aan te werken. Overigens heeft deze wetgeving mede door mijn collega Cesar handen en voeten gekregen (zie elders in deze Nieuwsbrief).

Het Ministerie van Onderwijs spant zich in om onderwijsteams op te leiden en hen pedagogische instrumenten aan te reiken. Een groot deel van het onderwijssysteem blijft echter nog altijd vasthouden aan het klassieke éénrichtingsverkeer van leerkracht naar leerling dat onvoldoende aansluit op de behoeften en weinig participatief is. Het is vooral gericht op het overdragen van kennis en op het bevorderen van autonomie en weerbaarheid van in veel gevallen kwetsbare mensen. Wij zetten met ons werk in de staatsscholen in op een cultuurverandering van de visie op diversiteit en inclusie om daarmee de gevoeligheid van leraren omtrent dit onderwerp te vergroten.

Hoe zie je de ontwikkeling van jouw werk in het komende jaar?

Ik zou heel graag verder bouwen op de basis die we nu gelegd hebben. Wij willen voorkomen dat inclusie een zaak van theorie en principes blijft, want de beste manier om tot meer inclusieve scholen te komen is het stimuleren van nieuwe manieren van kijken en die gelijk toepassen in de klassen. Daarom vindt een deel van onze activiteiten ook direct in de klas plaats waar we onderwijzers begeleiden. Daarnaast werken we met alle geledingen binnen de school (directie, leraren, bestuurders, ouders en de leerlingen zelf) om samen de strategie te bepalen.

Elke leraar en elke school bevindt zich op zijn eigen punt van ontwikkeling en transformatie in dit proces en het onze uitdaging om dat proces te versterken, te bevorderen en duurzaam te maken.

In 2023 zal ik me richten op drie taken:

Om te beginnen ga ik scholen begeleiden in hoe ze inclusie kunnen benaderen en hoe ze belemmerende factoren kunnen herkennen en wegnemen. Dit proces breng ik voornamelijk op gang met participatieve workshops binnen de scholen, samen met leerkrachten en directies.

Daarnaast begeleid ik de gezinnen waaruit onze scholieren en studenten komen.

Een laatste belangrijk deel van mijn werk is tenslotte het mee organiseren en begeleiden van de cursus 'Universal Design of Learning' die Aynimundo gedurende het komende jaar gaat aanbieden. Deze cursus wordt gegeven door specialisten op dit gebied, en parallel daaraan gaan we aan de slag met praktische sessies in de scholen, onder leiding van ons team.

... en met Cesar Quintana

Waarom keerde je terug bij Aynimundo?

Het woord Ayni in Aynimundo is een Quechua-woord dat wederkerigheid of wederzijdse steun betekent, fundamenteel daarbij is menselijkheid, opgevat als de kwaliteit van liefhebben en inspireren. Mijn passie is onderwijzer zijn en om zo de werkelijkheid te kunnen beïnvloeden en inclusiever te maken. Dat kan ik overal doen, maar op een menselijke manier, met liefde, vreugde, vertrouwen en vooral vrijheid; die plek vind ik alleen in Aynimundo.

Daarom heb ik het gevoel dat ik Aynimundo nooit heb verlaten, ik ben vertrokken om een missie te vervullen in dienst van het Ministerie van Onderwijs en mijn land en toen dat gedaan was ben ik teruggekeerd om te kunnen blijven inspireren en om me in te zetten bij de dagelijkse verwezenlijking van idealen.

Hoe kunnen we het werk van Aynimundo verbinden met de nationale politiek?

In 2021 werd de Peruaanse onderwijswet die inclusief onderwijs tot officieel beleid maakt definitief ingevoerd door middel van een decreet. In dat decreet worden sleutelbegrippen gedefinieerd en er wordt in aangegeven hoe deze moeten worden geïmplementeerd. Het stelt dat onderwijs flexibel moet zijn en toegankelijk voor iedereen. Bovendien wordt erkend dat er discriminatie, uitsluiting en geweld in het systeem zitten en dat dit geen op zichzelf staande incidenten zijn.

Het benadrukt inclusief onderwijs als een recht, waardeert de diversiteit van mensen, benoemt de barrières, de noodzakelijke ondersteuning en benadrukt de noodzaak van geïntegreerde aanpak binnen alle ondersteunende diensten op basis van UDL (Universal Design for Learning).

Dit betekent dat de werkwijze en benadering zoals Aynimundo die al jaren toepast, nu beleidsmatig is vastgelegd. Door onze ervaring kunnen wij de eerder genoemde ondersteunende diensten helpen in hun transitie: weg van klinische praktijken om te evolueren naar een aanpak die meer community-based is en de gezinnen en de onderwijsgemeenschap beter bij mekaar betreft.

Hoe komen dit soort interventies de ontwikkeling van kinderen ten goede? Heb je voorbeelden daarvan?

Wil leren echt zinvol zijn, dan moet het plaatsvinden in reële situaties waarin verschillende gebieden en competenties, waaronder sociale vaardigheden, worden ontwikkeld. Hiermee wordt in het gangbare onderwijs nauwelijks gewerkt, waardoor het niet uitdagend en motiverend is. Wij komen met voorstellen waarbij kinderen en jongeren door middel van zinvolle leerervaringen en in reële contexten hun vaardigheden en bekwaamheden in groepsverband ontwikkelen, waarbij tegelijkertijd ook de ontwikkeling van andere competenties wordt gestimuleerd.

Een voorbeeld; als aan onze programma deelnemende jongeren in bedrijven willen werken moeten ze sociale vaardigheden ontwikkelen, maar bijvoorbeeld ook kunnen rekenen. Daarom werken we met hen in groepsverband in voor hen reële en uitdagende situaties waarin deze vaardigheden als vanzelfsprekend geoefend en aangeleerd kunnen worden.

Cesar werkt sinds 2006 bij Aynimundo. Hij is een ervaren leraar en was jaren de spil van onze educatieve programma's.

Drie jaar geleden werd hij gevraagd door het Ministerie van Onderwijs om de implementatie van nieuwe wetgeving rond de inclusie van kinderen met een beperking in goede banen te leiden.

Afgelopen maand werd dat project afgerond, Cesar nam ontslag bij het Ministerie en vroeg of hij terug kon komen bij Aynimundo. We zijn blij met zijn terugkomst en de ervaringen die hij meebrengt.

Binnen een kleine, slagvaardige organisatie als Aynimundo is de praktijk nooit ver weg. Naast het ondersteunende werk zoals boven beschreven neemt Cesar ook een deel van de directe begeleiding van leerlingen voor zijn rekening.

In groepsverband worden vaardigheden die nodig zijn voor het 'echte leven' ook geoefend in het 'echte leven'.

Onlangs ging een groep onder Cesar's leiding op pad naar de dierentuin. De jongeren moesten zelf de bus afrekenen, entree betalen, enz. Het was een hele ervaring voor hen, maar nog meer voor hun ouders die zenuwachtig achterbleven....

13

Eind oktober was ik te gast bij Aynimundo in Lima, maar vooral bij Warmolt en Veronica. Het werden intensieve dagen, waarbij Warmolt me op sleeptouw nam door Lima, langs de projecten in de wijken tegen de heuvels en in Chorrillos, waar de nieuwbouw verrijst van de stichting Aynimundo.

abumelle.org/2022/11/02/op-bezoek-bij-warmolt-in-lima-peru/

Anthon Keuchenius

Op bezoek bij Warmolt in Lima, Peru

Warmolt Lameris dacht, even na de eeuwwisseling: 'ik ga wat anders doen', en kwam in Lima terecht. Daar bouwde hij huizen, wijkcentra en nu een school voor kinderen met een beperking. 'En hun ouders, die hebben er soms nog wel meer last van.'

Wie met architect Warmolt Lameris door Lima rijdt krijgt een vol hoofd van de informatie die uit hem stroomt. 'Kijk daar, zie je dat sportcomplex', als we de slordig bebouwde heuvel afrijden en neerkijken op een soort Papendal, middenin Lima. Daar prijken ruime, strakke, maar lege accommodaties: een leeg voetbalstadion, een leeg volleybalstadion, verlaten trapveldjes, lege atletiekbanen en een zwembad, met water maar zonder zwemmers.

14

Murales, muurschilderingen, in Baranco, de hippe wijk van Lima, aan de voet van een van de heuvels waar zich dagelijks nieuwe migranten vestigen.

Ooit bedachten de Peruaanse autoriteiten dat precies hier de Panamerican Games van 2019 zouden plaatsvinden, legt Warmolt uit. Dat ging ten koste van trapveldjes, parkjes en een zwembad, allemaal zelf aangelegd door deze volkswijk zelf: Villa Maria del Triunfa. In plaats van balletje trappen en parkjes slenteren kijken ze sindsdien uit op onneembare hekken. Soms loopt er aan de andere kant een schaduw langs. 'Ja, veiligheidsmensen, die hebben er nu een baantje.'

Weeffouten genoeg in Lima. Overall sporen van drugsgeld, corruptie. 'Kijk dat schooltje, dat kan hier helemaal niet. In een woonhuis middenin de wijk. Daar moeten de autoriteiten wat toegeschoven hebben gekregen.' Informatie gaat gepaard met grappen, bijvoorbeeld over alle vorige Peruaanse presidenten, die zonder uitzondering in de gevangenis zitten. Of over de corruptie, het witte poeder en jeugdbendes die hele wijken afpersen. Zure grappen, die maar eventjes opvrolijken. 'Doe dat maar niet', als ik mijn telefoon buiten het raam steek voor wat straatbeelden. En als er een motor achter ons rijdt. 'En doe je deur even op slot.'

Veel onverslijtbare verkiezingsleuzen in Peru, op lange muren. In dit geval aan de voet van weer een heuvel vol nieuwe huisjes.

Lima heeft elf miljoen inwoners, voor het leeuwendeel migranten die uit de rurale regio's elders in het gigantische Peru – even groot als het VK, Frankrijk en Duitsland samen – verdrongen zijn. Met name in de tijd dat Sendero Luminoso (Lichtend Pad) en Alberto Fujimori het, eind vorige eeuw, jarenlang tegen elkaar opnamen, tierde het geweld welig en trokken miljoenen Peruanen naar de relatieve veiligheid van Lima. Om er te blijven. Nu zijn ze er met elf miljoen.

Zo zijn grote delen van Lima ontstaan, zonder plan. 's Lands planologen lopen constant achter de overweldigende feiten aan, kunnen er weinig aan doen dat de meeste 'Limeño' dagelijks urenlang in files staan. 'Twee uur heen en 's middags weer twee uur terug,' aldus Warmolt over sommige van zijn collega's.

Het verkeer mag dikwijls haperen, de informatiestroom vanuit Warmolt hapert niet. We rijden door San Juan de Miraflores, een wijk die Ciudad de Dios is gaan heten: de stad van God, gesticht in 1954 maar over de voet gelopen in de jaren van terreur. Warmolt: 'In een en dezelfde nacht streken vijftigduizend mensen hier neer.'

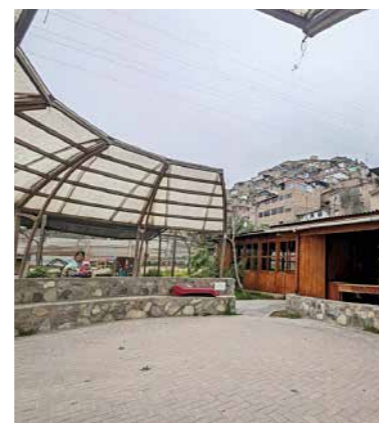
De decennia erna liepen de onbewoonbaar geachte heuvels achter de door Lima opgeslokte dorpjes toch ook gestaag vol. Elke dag nieuwe huisjes: wat rieten matten, een paar planken als muur, golfplaten erop. Later een stenen muur, een iets beter dak erop. Straatje ertussen, op een dag bereikt het elektriciteitsnet de nieuwe wijk en uiteindelijk komt er riolering. Warmolt gidst ons door deze heuvelachtige urban jungle: 'Dit gaat zo nog kilometers door.'

Nog meer murales in Baranco, ze vrolijken Latijns-Amerika vaak op.

De mensen die bovenop de rotsige heuvels wonen doen dat negen maanden van het jaar in de mist. Mist die de dagtemperatuur rond de twintig graden laat schommelen, in de winter zelfs naar een kille vijftien duwt. Mist waarin de luchtvervuiling blijft hangen. Hoewel de klimaatverandering daar de laatste jaren een positieve verandering in brengt, vertelt Warmolt. 'Meer zon, eigenlijk wel lekkerder nu.'

Bovenop de kale heuvels is het dan onbarmhartig heet en stoffig. 'Want als de mist oplost is er geen schaduw: er staat niet één boom.' Wat meer zorgen baart: alle huizen tegen die heuvels missen fundering, weet de architect, ook al zijn ze intussen geëvolueerd tot paleisjes.

Een van de wijkcentra, door bewoners zelf tot stand gebracht, met hulp van Aynimundo en Lameris

'Voelde je 'm vanochtend,' vraagt Warmolt die ochtend aan zijn bezoek. Dat had helemaal niets gevoeld. 'Dat was een 4,5.' Vaak schommelt de aarde onder Lima, gebouwd bovenop op een forse continentale breuk. Aardbevingen zijn daarom niet zeldzaam in Lima, tot de 8,9 aan toe die in 1749 de hele stad vergruisde. Vele kleintjes en grotere volgden, maar de allesverwoestende beving staat nog steeds op de agenda. 'Soms,' zegt Warmolt, 'lig ik er wakker van. Al die huisjes op de heuvels: ik weet inmiddels wie er wonen en ik weet wat er onder hun huis ligt aan fundering: niets. Hele wijken, alles tot naar beneden, als het zover is.'

De mensen kennen architect Warmolt omdat hij in deze wijkes lokalen helpt bouwen – als de wijkbewoners van hem horen, de heuvel afdalen en de stichting Aynimundo weten te vinden. Dan zoekt Warmolt in zijn 'vrije schenkgeld' en bouwt samen met die bewoners 'een lokaaltje', voor kleuterschool, kinderopvang, wat cursussen.

Dat vrije schenkgeld komt van Aynimundo, ook van familie, vrienden en kennissen. Zo is er een oom die maandelijks tweehonderd euro aan zijn neefje stuurt. 'Dat neefje ben ik.' Een speciale rol bij de projecten op de heuvels is er voor *Wings of Support*, een organisatie van KLM-personeel dat op de vrije dag tussen twee intercontinentale vluchten door wel eens wat nuttigs wil doen. 'Er zitten piloten tussen die goeie vrienden zijn geworden.'

En zo scharrelt Warmolt zijn fondsen bij elkaar. Dat 'vrije schenkgeld' is uiterst effectief. 'Omdat het niet gebonden is aan projecten, er geen criteria gelden en er dus ook geen lange, dure trajecten aan vooraf hoeven gaan.

'De donateurs kennen en vertrouwen me', aldus Warmolt op een heuvel boven Villa El Salvador, waar hij in 2015 een van de eerste lokaaltjes bouwde: een plat gebouw met Wamoltse hoekjes en spitsvondigheden: een rijtje steeds lagere kranen, opdat kindertjes op volgorde van lengte hun handen kunnen wassen en het waswater in een spiraal speels naar beneden zien lopen en voorts bergaf, eindigend waar bomen en zeldzaam groen groeit. '2015! Dan is het precies zeven jaar! Het is hier dus zo groen dankzij de wc!'

Waarna een anekdote volgt over minder effectieve hulp: wat jaren geleden liet de EU honderden bomen planten in de wijken op de heuvels. 'Maar die waren meteen dood. Ze waren vergeten dat er iemand voor moet zorgen, want als hier niemand voor de boom zorgt gaat ie dood.' Ook voor Warmolts lokaaltjes blijft gevaar dreigen. 'De grond onder de lokaaltjes is en blijft van het Peruaanse ministerie van onderwijs. Dus moet je blijven opletten. Een van onze lokalen, daar zat laatst ineens een kliniekje in.'

Warmolt bouwde vijftien van zulke lokalen, die hij zelf 'refugio (schuilplaats) voor kinderen' noemt. Af en toe gaat hij nog wel eens kijken. 'Maar verder moet de wijk het zelf maar uitzoeken. En dat doen ze dus ook.' Kinderen die meer hulp nodig hebben gaan met busjes de heuvel af, naar waar Aynimundo dagelijks kinderen opvangt die wat meer begeleiding nodig hebben. En vrij logisch: daar beneden groeit het ruimtegebrek. Gevolg: Warmolt weer plannen maken, bij sponsors aankloppen. 'Ze zeiden: doe maar. Maak maar een plan.' Dat plan kwam er, kort erna een live televisieinzamelingsactie op de Duitse RTL. Opbrengst: 600.000 euro. Grond kwam van een Duitse Peruaan die waterpompen bouwt waar vissen doorheen kunnen zwemmen en daarmee een fortuin vergaarde. Op diens grond in Chorrillos, een visserswijk die ook al is opgegeten door Lima mocht Aynimundo nieuwbouwen, ofschoon de grond intussen miljoenen waard is.

Timmermannen leggen nu de laatste hand aan het gebouw, dat in de verte lijkt op de Driebergse Vrije School die Warmolt op 25 jarige leeftijd mede ontwierp. Ook hier weer met Warmoltse eigenwijsheden: hele bovenverdieping van Huayuro, Peruaans gecertificeerd hardhout, gevel van pino, gecertificeerd hardhout uit Chili. Een vloer van Europees eiken, 'omdat het kon'. Raamuitzetters van de Praxis – 'een vriend kwam met een koffer vol' – want Peru kent geen raamuitzetters. Een gebogen plafond, onmogelijk volgens Peruaans bouwvoorschriften. Een brandtrap die op een heuveltje eindigt, te kort volgens de richtlijnen. 'Het kost soms moeite om iedereen te overtuigen dat het kan.'

Het gebouw is net in de verf gezet, Belgische verf, geregeld door Warmolt bij weer een andere sponsor. In het nieuwe jaar kunnen de vijftien medewerkers van Aynimundo – (ortho-) pedagogen, psychologen, fysiotherapeuten, logopedisten en ondersteunend personeel – in de diverse nieuwe praktijkruimtes de honderdvijftig kinderen opvangen en begeleiden naar opleiding, verdere scholing en hopelijk een passende baan. Kinderen die voorheen werden opgesloten, omdat hun ouders geen raad met hen weten. 'Ouders moeten altijd meekomen. Want die doen de belangrijkste begeleiding. En die ouders hebben soms een nog wel groter trauma opgelopen dan de kinderen zelf.'

Warmolt bouwde de eerste zorgboerderij in Nederland, terwijl daar eigenlijk nog geen regels en fondsen voor waren. Die rode lijn trekt hij nu door in Peru, door opnieuw onmogelijk geachte projecten te realiseren.

Dat hij in Peru terecht kwam is eigenlijk ook vrij logisch: geboren in buurland Colombia, als zoon van een Philipsingenieur, liep hij als aankomend architect stage in Peru. En sinds 2007 zit hij daar weer, mede vanwege de liefde, maar vooral vanwege de logica: 'Omdat je hier zoveel meer verschil kan maken dan in Nederland. Nee, mijn levenswerk is dit niet. Ik heb heel mijn leven met speciale groepen gewerkt.'

Warmolt is intussen Peruaan geworden en behalve af en toe cynisch vooral verknocht aan het land, de bevolking en de roerige, zeg maar gerust treurige geschiedenis. 'Negentig procent van de oorspronkelijke bevolking stierf, door kolonialisme en ziektes die de kolonisten meebrachten. Een vooruitstrevende maatschappelijke ordening en organisatie – gebaseerd op andere, doorgaans wat ethischere en deugdzaamere principe – is daardoor verdwenen.'

We rijden langs een rij garages, aan de achterkant van middenklasse huizen. 'Maar de veerkacht van dit volk is enorm. Tijdens covid zag je al die garages winkeltjes worden.'

Warmolt en Veronica op het Plaza de Armas, pleintje in levendig en hip Baranco

15

Luud komt aan boord

Sedert 2012 doe ik eenmaal per jaar vrijwilligerswerk bij Aynimundo in Lima, Peru. Het is een organisatie waar ik graag werk en die ik van harte steun, temeer omdat ik weet dat iedere euro goed besteed wordt.

Ik ben Luud Seuren en ben sinds kort gepensioneerd. Ik heb lange tijd in de ICT van laboratoria gewerkt. Van beroep was ik chemisch analist.

Als hobby's doe ik aan tennissen, modelbouw en houtbewerking en ik ben van plan om later perspectief te tekenen. Naast deze hobby's speel ik accordeon en mondharmonica in een band. We coveren liedjes van buitenlandse makelij en maken hier eigen teksten op. Ook spelen we Nederlandse krakers, omdat deze veel gevraagd worden op feestjes.

Ik koesterde al lang het idee om minderbedeelde mensen te helpen, met name in derdewereldlanden. Uiteindelijk ben ik op mijn 56ste op zoek gegaan naar een organisatie. Voor mij was het belangrijk dat het om een Spaanstalig land moest gaan, omdat ik deze taal beheers. Verder heb ik kennis van Frans, Duits, Engels en uiteraard Limburgs :).

Uiteindelijk ben ik zo, in 2012, bij Aynimundo terecht gekomen.

De eerste keer ben ik ginder goed opgevangen en kon ik al snel mijn draai in Lima vinden. Diverse factoren zoals het klimaat en de cultuur maakten het wel minder makkelijk.

Sindsdien ben ik meerdere keren naar Lima afgereisd om te helpen in de 'zomerscholen'. Aanvankelijk ging dat om kinderen van 5 tot 18 jaar zonder beperking.

In 2017 veranderde dat. Waar het aantal kinderen met een beperking de afgelopen jaren in de groepen niet hoger was dan 2, ging het vanaf dit jaar over 60 tot 70% van de klassen. Dit is ook de nieuwe opzet van Aynimundo in het vierjarige educatieve programma. Men wil kinderen met een beperking meer kansen geven om te integreren.

Dit vond ik een hele verandering ten aanzien van de activiteiten die ik andere jaren deed. Het belangrijkste vond ik dat de kinderen normaal behandeld moesten worden, net als andere kinderen. Dit liep niet altijd even vlot. Het ene moment ging het heel goed en deden ze mee met schilderen en het andere moment kon je ze met geen mogelijkheid aan het werk krijgen.

Op het einde van de zomer worden de resultaten op de Clausura gepresenteerd aan de ouders, die ook vaak deelnamen aan de lessen.

Nu, na de corona- en arbeidsperiode, heb ik besloten om actiever deel te nemen in het bestuur. Derhalve ben ik vanaf augustus aangetreden als adviseur voor ICT-zaken, zoals de website en mailings ten behoeve van fundraising.

Ik vertrouw op een goede samenwerking met het bestuur.

Luud Seuren

